

Угледни британски Економист објавио је занимљиву анализу говора америчког председника Доналда Трампа као разлога његове победе на изборима.

Сви знају да имитирају јавни наступ Доналда Трампа. У говору само усвојите његову карикатуралну мимику, гласност и ритам великих речи и снажне интонације. У писаном облику разбацујте се “великим словима”, болдирајте емотивне изразе и све завршите узвичником. Такав приступ изговору и правопису Трампу олакшава посао, али он не објашњава лако његов политички успех. Међутим, начин на који конструише реченице нуди одређени увид у то како је преузео место председника.



Када се анализира језик Трампа, уочљиво је изразито уверење у властито знање. Попут Стива Џобса - који је надахнуо своје колеге у Еплу чинећи да немогуће изгледа могуће - и Трамп креира своје „поље изобличења стварности“. Једна од његових омиљених узречица је "Ово не зна много људи ..." Он је представио компликовану природу здравствене заштите или чињеницу да је Абрахам Линколн први републикански председник, као истине које су само неколицини познате. Сродни звучни удар који

користи је "Нико не зна више о томе од мене ..." Подручја стручности које је Трамп на овај начин дотакао укључују финансирање кампања, технологију, политичаре, порезе, дуг, инфраструктуру, околину и економију.

Његови су критичари често то приписивали нарцизму, али комплементарно објашњење је да је и то једна од његових снага - продаја. Из угла наступа Доналда Трампа, он поседује ретке информације. Стога је у могућности да да купцу посебно добру понуду за посао о којем "не зна много људи". Ако бисте били у искушењу да посао поверите конкуренцији, он ће вас подсетити да "нико не зна више о томе" од њега.

Можда најупечатљивији елемент бескомпромисног веровања Трампа у властиту продајну технику може се сагледати на необичном месту: у његовим грешкама. Трамп се често представља као језички кретен, говорећи ствари које имају толико мало смисла да их његови критичари представљају као доказ великог когнитивног пада.

Сви људи праве неке пропусте и спотицања када говоре: не само они познати по њима (рецимо, Џорџ Буш), већ и они познати по речитости (на пример, Обама). Трамп редовно прави грешке, али насупрот њима, њихов се ефекат уклапа у укупни утисак. Погледајте недавни интервју за Фокс њуз, у којем је говорио о различитом ставовима америчких гувернера према питању ношења маски. Неки су строжи од других када траже да их људи носе како би успорили ширење коронавируса. Или, како је рекао Трамп, "они су више маскични".

Оно што је изванредно није грешка. Свакоме је лако спустити се у синтактичку слепу улицицу. Многи ће рећи нешто попут "су више маск..." и схватили да више немају куда. Реченица, према језикословним речима, захтева "поправку", која обично укључује повратак унатраг. Осим ако сте господин Трамп, у том случају сте самоуверено интонирали „ични“ и кренули даље, не дајући ни назнаке проблема.

Ово одбијање признања грешака показује, наравно, озбиљније мане, попут председникове неспремности да преузме одговорност за заблуде своје администрације за време пандемије. Такође помаже да се објасне две мистерије. Прво је необично избацавање речи које написане на страници изгледају бесмислено и сценског присуства који очарава публику - то је асертивна особина Трампа која уверава више од његових речи.

